

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 12 czerwca 2015 r. J. G. (1) wniosła, w oparciu o art. 27 krio, o zasądzenie od pozwanego M. G. (1) kwoty 2800 zł tytułem przyczyniania się do zaspokajania potrzeb rodziny wraz z ustawowymi odsetkami na wypadek zwłoki w płatności, do dnia 15-go każdego miesiąca. W uzasadnieniu powołała się na potrzeby dzieci. Podała, iż jest zaangażowana w opiekę nad dziećmi, co pomniejsza jej możliwość podjęcia zatrudnienia, pozwany powinien co najmniej pokryć potrzeby wyszczególnione w pozwie, których koszt wynosi ok. 4000 zł. W piśmie procesowym z dnia 6 lipca 2015 r. (k. 18) wyszczególniła potrzeby poszczególnych dzieci.

Na rozprawie w dniu 8 września 2015 r. zmodyfikowała powództwo. Oświadczyła, iż wnosi o alimenty na dzieci: na syna T. chce kwotę 400 zł, na córkę J. 400 zł, na syna P. 500 zł, na córkę Ż. 500 zł, na syna M. 500, na syna J. 500 zł, na syna M. 500 zł., poczynając od dnia wniesienia pozwu.

Pozwany nie stawił się, wezwanie dwukrotnie awizowane, uznano za doręczone.

Sąd ustalił, co następuje:

J. G. (1) i M. G. (1) są małżeństwem. Nie toczy się między nimi sprawa rozwodowa, czy o separację, toczy się natomiast postępowanie o znęcanie się pozwanego nad rodziną. Z małżeństwa mają 7 małoletnich dzieci. Rodzice są niewydolni wychowawczo. Na mocy postanowienia tutejszego sądu wydanego w dniu 25 czerwca 2012 r. w sprawie I. N. 39/15 sąd ograniczył władzę rodzicielską J. G. (1) oraz M. G. (1), zamieszkałym K. K. (...), gm. Z., nad małoletnimi dziećmi: M. G. (2) urodzonym (...) w S., J. G. (2) urodzonym (...) w S., Ż. G. urodzoną (...) w W., P. G. urodzonym (...) w S. oraz M. G. (3) urodzonym (...) w M., poprzez poddanie jej wykonywania stałemu nadzorowi kuratora sądowego na koszt Skarbu Państwa; zobowiązał kuratora sądowego do składania Sądowi pisemnych sprawozdań z nadzoru nad sposobem wykonywania władzy rodzicielskiej w terminach raz na dwa miesiące; zobowiązał rodziców małoletnich do wzięcia udziału w zajęciach typu Szkoła dla (...)” oraz do podjęcia i odbycia psychologicznej terapii rodzinnej z uwzględnieniem kwestii nadużywania alkoholu oraz do uzupełnienia w terminie dwóch miesięcy obowiązkowych szczepień dzieci, a kontrolę wykonywania tego zobowiązania powierzył kuratorowi.

Cała rodzina mieszka w domu, którego współwłaścicielem jest pozwany.

J. G. (1) ma 36 lat, z zawodu jest krawcową. Nie szyje, bo po skończeniu szkoły urodziła dzieci, nie ma maszyny. Nigdy nie pracowała zawodowo. W sezonie letnim dorabia zbierając maliny, przy pieczarkach. Nie posiada żadnego majątku. Rodzina korzysta z opieki społecznej. W sierpniu na dzieci otrzymała 500 zł. na żywność. Na książki nie dostała dofinansowania. Pięcioro starszych dzieci- do P. uczy się. M. jest najstarszy, jest przyjęty do (...)u w S., ma rozpocząć naukę, w dniu rozprawy załatwiała praktyki w kierunku piekarz albo mechanik. U podstaw późnego organizowania praktyk leżało otrzymanie decyzji z poradni ze S.. Do domu ma dojeżdżać, bilet miesięczny kosztuje 146 zł. Syn J. ma 14 lat, uczy się w gimnazjum w K.. M. ma 10 lat, uczy się w 3 klasie szkoły podstawowej w K., Ż. ma lat 9 uczy się w 3 klasie szkoły podstawowej, P. ma lat 5, rozpoczął naukę w zerówce. J. ma 2,5 roku, siedzi w domu pod opieką matki razem z synem T.. Dzieci są zdrowe. Ma duże wydatki na utrzymanie rodziny. Za światło płaci miesięcznie około 130 zł, za wodę 50 zł, za gaz 50 zł na miesiąc. Dużą kwotę stanowi wyżywienie dzieci. Ubrania kupuje w ciucholandach, buty w sklepach. Dzieci nie mają wszystkich książek zakupionych, zabrakło pieniędzy. Nie mają zakupionych ubrań. Młodsze dzieci chodzą w ubraniach i butach po starszych dzieciach. Pomaga jej matka, przywozi zakupy. Rodzina wymaga stałego nadzoru kuratora sądowego. W mieszkaniu zajmowanym przez rodzinę panuje bałagan, w ostatnim pokoju leżą sterty ubrań, drzwi od niektórych mebli wiszą na jednym zawiasie. Pomimo uwag kuratora, małżonkowie nie naprawiają ich. Dzieci są zaniedbywane w regularnym szczepieniu. Po licznych monitach ze strony kuratora sprawującego nadzór, pomalowano pomieszczenia mieszkalne z pomocą rodziny J. G. (1).

M. G. (1) ma 39 lat, z zawodu jest ogrodnikiem. Pracuje dorywczo u stolarza w K., wcześniej przez dwa tygodnie siedział w domu. Sporadycznie dokłada się do utrzymania rodziny. W ciągu ostatnich 2 tygodni dał żonie na utrzymanie rodziny 150 zł. Bije żonę. Najwyższą kwotę jaką dał żonie na utrzymanie rodziny to była kwota 500 zł. w ubiegłym roku na książki dla dzieci. Pozwany stracił prawo jazdy za jazdę pod wpływem alkoholu.

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie zeznań J. G. (1), sprawozdań kuratorów składanych do sprawy O..

Sąd zważył, co następuje:

Wobec kategoriycznego stanowiska J. G. (1) przedstawionego na rozprawie w dniu 8 września 2015 r., iż domaga się zasądzenia alimentów na małoletnie dzieci, sąd orzekł biorąc pod uwagę art. 128 i nast. krio. Żądanie zmodyfikowane na rozprawie nie przekroczyło kwoty żądanej w pozwie i w złożonym w dniu 7 lipca 2015 r. piśmie procesowym.

Powództwo co do zasady jest słuszne.

W myśl art. 133 § 1 kr. i o. rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

Zgodnie z art. 135 § 1 kr. i o. zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Obowiązek alimentacyjny może mieć różną formę: dostarczania małoletnim środków finansowych na utrzymanie, pozyskiwania tych środków na ten cel stosowanie do wieku, stanu zdrowia, posiadanego wykształcenia. Może też polegać na osobistej pieczy nad dziećmi.

Matka swój obowiązek alimentacyjny realizuje w formie osobistej pieczy nad dziećmi. Ze sprawozdań zaliczonych w poczet materiału dowodowego wynika, iż w dniu wizyt kuratora (niezapowiedzianych) zawsze przebywa z dziećmi. Pomimo braku stałego zatrudnienia, obowiązek osobistej pieczy nad dziećmi nie jest przez nią realizowany właściwie. Od lat prowadzone postępowanie wykonawcze wskazuje zaniedbania zarówno w porządku, czystości, jak zdrowotnym zaopatrzeniu dzieci, tj. nie szczepienie dzieci w terminach przewidzianych dla obowiązkowych szczepień, pomimo ponagleń kuratora sprawującego bezpośredni nadzór w rodzinie. Sama, pomimo wyuczonego zawodu, nigdy nie pracowała, nie podjęła próby uzupełnienia budżetu domowego chociażby szyjąc. Nie ma inicjatywy w podjęciu prostych prac domowych, zdając się całkowicie na stwierdzenie, że to powinien robić mąż (naprawienie szafki czy to samej, czy z pomocą najstarszego syna). W ocenie Sądu w żaden sposób nie wykorzystuje swoich możliwości zarobkowych. Z prowadzonego postępowania wykonawczego wynika, iż siedząc z dziećmi w domu, nie wypełnia należycie swoich obowiązków, ma postawę roszczeniową, nakierowaną na pomoc ze strony rodziny i pomocy społecznej, z której to wsparcie otrzymuje. Pomoc instytucjonalna, która jest jej świadczona chociażby przez nadzór kuratora nie stanowi dla niej autorytetu, na proste rady i zalecenia kuratora, w tym szczepienie dzieci, ogarnięcie w domu, nie reaguje, bądź reaguje po wielokrotnych monitach. W ocenie Sądu nie wykorzystuje ona swoich możliwości zarobkowych adekwatnie do wieku, posiadanego wykształcenia, zdrowia.

Pozwany łoży na utrzymanie rodziny, są to jednak kwoty niewielkie, nieregularne. Ma możliwości zarobkowe. Jest młody, ma zawód ogrodnika. Aktualnie pracuje. Również w jego przypadku, w oparciu o zeznania żony oraz sprawozdania kuratora, należy z całą stanowczością stwierdzić, iż nie wykorzystuje swoich możliwości zarobkowych. Do tego ucieka się do agresji fizycznej wobec żony.

Na tle bierności rodziców potrzeby 7-ga dzieci są stałe, niezmiennie, zróżnicowane w zależności od wieku. Dzieci muszą chodzić do szkoły, zjeść, powinny w sprzyjającej atmosferze odpoczywać w domu. O. rodzice nie zapewniają im właściwej opieki zarówno finansowej jak i bytowej.

Potrzeby dzieci , szczególnie opisane przez J. G. (1), nie budzą wątpliwości. Wyliczenia, które przedstawiła w piśmie procesowym są realne. Do zaspokojenia tych potrzeb zobowiązani są obydwój rodzice. W omawianym stanie faktycznym żadne z nich nie wypełnia swojego obowiązku alimentacyjnego prawidłowo.

W ocenie Sądu roszczenie J. G. (1), ostatecznie sformułowane jako alimenty na dzieci , jest nadmiernie wygórowane, skonstruowane tak, by bieżące potrzeby dzieci zaspakajał Fundusz Alimentacyjny, który wypłaca świadczenia do kwoty 500 zł. na każde z dzieci.

Sąd zasadzając na poszczególne dzieci: M. G. (3) kwotę po 250 zł miesięcznie , na rzecz J. G. (2) kwotę po 200 zł miesięcznie , na rzecz M. G. (2) tytułem alimentów kwotę po 200 zł miesięcznie , na rzecz Ż. G. tytułem alimentów kwotę po 200 zł miesięcznie , na rzecz P. G. tytułem alimentów kwotę po 200 zł miesięcznie , na rzecz J. G. (3) tytułem alimentów kwotę po 180 zł miesięcznie , na rzecz T. G. kwotę po 180 zł miesięcznie wziął pod uwagę nie możliwości finansowe Funduszu Alimentacyjnego, ale możliwości zarobkowe każdego z rodziców małoletnich. Pozwany nigdy nie dał żonie kwoty większej niż 500 zł na 7- ro dzieci i był to przypadek incydentalny, choć ma możliwości zarobkowe. Ponieważ obowiązek alimentacyjny obciąża obydwój rodziców, również J. G. (1) jest zobowiązana do alimentacji wobec dzieci, czy to przez zapewnienie im właściwej opieki i warunków do rozwoju (co budzi wątpliwości) czy do pracy zarobkowej, której poza dorywczymi sezonowymi pracami, nigdy nie podejmowała. W opisanym stanie faktycznym zasądzona łącznie kwota 1410 zł jest adekwatna do możliwości zarobkowych pozwanego. W sytuacji , gdyby tożsama kwota została zarobkowana przez J. G. (1), sytuacja finansowa rodziny poprawiłaby się niewspółmiernie. Kwota alimentów została zróżnicowana , z uwagi na dojazdy do szkoły najstarszego syna, naukę kolejnych dzieci . Na najmłodsze, z uwagi na fakt siedzenia w domu, zasądzono po 180 zł.

W tej sytuacji, powództwo w pozostałym zakresie należało oddalić jako wygórowane. W żaden sposób nie zostało wykazane, by pozwany był w stanie zarobić żądane kwoty. Pozew i zeznania powódki przemilczały całkowicie jej możliwości zarobkowe.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak na wstępie, uwzględniając powództwo zmodyfikowane na rozprawie, od dnia wniesienia pozwu.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art.100 kpc.

O rygorze natychmiastowej wykonalności orzeczono w oparciu o przepis art. 333 § 1 kpc.